

Datum van inontvangstneming : 14/09/2020

Zaak C-326/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 juli 2020

Verwijzende rechter:

Administratīvā apgabaltiesa (bestuursrechter in tweede aanleg,
Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 juli 2020

Verzoekster in eerste aanleg en appellante in hoger beroep:

SIA MONO

Verweerster en appellante in hoger beroep:

Valsts ieņēmumu dienests (nationale belastingdienst, Letland)

**ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA (BESTUURSRECHTER IN
TWEEDE AANLEG)**

[*omissis*]

BESLISSING

Riga,

10 juli 2020

De Administratīvā apgabaltiesa [*omissis*] [samenstelling van de verwijzende rechter]

heeft in het kader van een schriftelijke behandeling de hogere beroepen onderzocht die zijn ingesteld door SIA MONO en de nationale belastingdienst tegen de uitspraak van 10 juni 2019 van de Administratīvā rajona tiesa (bestuursrechter in eerste aanleg, Letland) in het bestuursrechtelijke geschil dat zijn oorsprong vindt in een vordering van SIA MONO tot gedeeltelijke nietigverklaring van de beslissing van 2 november 2018 van de nationale belastingdienst.

In feite

Uiteenzetting van de feiten

- 1 Verzoekster, SIA MONO, heeft bij de douane van de Republiek Letland accijnsgoederen (alcohol en sigaretten) aangegeven die gekocht waren bij het Britse bedrijf Duty free trading LLP en het Letse filiaal daarvan, Duty free trading LLP, teneinde deze in het vrije verkeer te brengen bij ambassades en consulaire diensten van verschillende staten alsook bij de vertegenwoordiging van de NAVO in Letland, onder toepassing van de vrijstelling van accijnzen [er werden 324 douaneaangiften ingediend op grond van de volgende douaneregelingen: EUA 4071 (66 aangiften), IMA 4000 (34 aangiften), IMA 4071 (165 aangiften), IMA 4571 (53 aangiften) en IMZ 4000 (6 aangiften)].

Verzoekster gaf in het vakje 37 („Regeling”) van de douaneaangiften de code van douaneregeling „4071” aan [vrij verkeer en verbruik van niet-communautaire (buitenlandse) goederen na een regeling douane-entrepot] en de aanvullende code „10M” [goederen ingevoerd overeenkomstig artikel 128 (bijvoorbeeld diplomaten) en artikel 131 (bijvoorbeeld strijdkrachten – NAVO) van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen], waardoor de accijnsvrijstelling werd verkregen.

Voor de accijnsgoederen die aan de genoemde personen werden geleverd, werd krachtens een overeenkomst van cessie door het Britse bedrijf Duty free trading LLP aan verzoekster betaald.

- 2 De nationale belastingdienst heeft een onderzoek ingesteld naar de door verzoekster aangegeven goederen.

De administratieve douaneprocedure werd afgesloten met een beslissing [*omissis*] van 2 november 2018 van de nationale belastingdienst (hierna: „bestreden beslissing”) waarbij verzoekster werd verplicht om, bij wijze van aanvulling, aan de schatkist de accijnzen te betalen voor het in het vrije verkeer brengen van goederen (alcohol) ter hoogte van 4 157,41 EUR, te vermeerderen met een boete van 623,61 EUR en een toeslag wegens te late betaling van 827,41 EUR, alsook de accijnzen voor het in het vrije verkeer brengen van goederen (sigaretten) ter hoogte van 20 010,64 EUR, te vermeerderen met een boete van 3 001,65 EUR en een toeslag wegens te late betaling van 3 745,63 EUR. De bestreden beslissing legde verzoekster ook de verplichting op om, bij wijze van aanvulling, aan de schatkist de invoerrechten ter hoogte van 7 133,01 EUR, te vermeerderen met een boete van 1 070,12 EUR en een toeslag wegens te late betaling van 284,18 EUR te betalen, alsook de btw voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen ter hoogte van 11 491,21 EUR, te vermeerderen met een boete van 1 723,66 EUR en een toeslag wegens te late betaling van 2 181,68 EUR.

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat op grond van artikel 20, lid 5, punt 2, van de likums „Par akcīzes nodokli” (accijnswet) voor de toepassing van

de vrijstelling van accijnzen op accijnsgoederen die aan ambassades en consulaire diensten van verschillende staten worden geleverd, conform lid 5 van het geciteerde artikel de betaling voor de verkrijging van die goederen met niet-contante middelen moet plaatsvinden. Aangezien de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van andere staten de geleverde accijnsgoederen niet aan verzoekster betaalden met niet-contante middelen, is niet voldaan aan de voorwaarde die artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet stelt aan de toepassing van de vrijstelling. Dientengevolge had verzoekster geen grondslag om in de douaneaangiften de aanvullende code 10M aan te geven. Als gevolg daarvan dient verzoekster krachtens genoemde bepaling de accijnzen te betalen. Daarnaast dient verzoekster op grond van artikel 79, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie ook de invoerrechten en de btw te betalen, alsmede de boete en de toeslag wegens te late betaling, voor de levering van accijnsgoederen aan diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van andere staten.

- 3 Verzoekster ging hiertegen in beroep bij de Administratīvā rajona tiesa en verzocht de bestreden beslissing nietig te verklaren.

In dat beroep werd aangevoerd dat de vrijstelling van belastingen en rechten die diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, hun diplomatieke en consulaire medewerkers, administratief en technisch personeel en hun gezinsleden genieten, volgt uit de artikelen 34 en 36 van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961, en uit de artikelen 49, 50 en 62 van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen van 24 april 1963. De Letse wetgever heeft in artikel 20, lid 2, punt 2, onder [a)], en lid 5, punt [1], van de accijnswet en in artikel 50 van de Pievienotās vērtības nodokļa likums (wet op de omzetbelasting) vastgesteld dat accijnsgoederen die worden geleverd aan diplomaten worden vrijgesteld van accijns op basis van vrijstellingscertificaten voor de btw en accijnzen die aan de ontvanger zijn afgegeven door de bevoegde instantie. Verzoekster beschikt over dergelijke certificaten. Verzoekster beschikt eveneens over de documenten inzake de levering van de goederen. De nationale belastingdienst betwist deze feiten niet. De voorwaarde van artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet is niet bepalend en daarnaast wordt dit niet als voorwaarde voor de vrijstelling gesteld in de voor Letland bindende internationale instrumenten. Artikel 20, lid 2, punt 2, onder c), en lid 5, punt 2, van de accijnswet vereist niet dat er daadwerkelijk een betaling heeft plaatsgevonden, aangezien uit de zin „wordt verricht met niet-contante middelen” volgt dat de betaling is voorzien, maar niet dat deze al heeft plaatsgevonden. Zelfs indien verzoekster geen enkele betaling zou ontvangen voor de accijnsgoederen die aan diplomaten zijn geleverd, zou dit derhalve nog niet betekenen dat accijnzen over die goederen betaald moeten worden. De betaling aan verzoekster werd met niet-contante middelen verricht, te weten door de schuldvordering die zij aan het bedrijf Duty free trading LLP had gecedeerd. De ontvangst van de betaling met niet-contante middelen kan worden geïnterpreteerd als een afdoende voorwaarde om te kunnen

oordelen dat de in artikel 20, lid 2, punt 2, onder c), en lid 5, punt 2, van de accijnswet bedoelde betaling is verricht.

- 4 In de uitspraak van 10 juni 2019 van de Administratīvā rajona tiesa werd het beroep gedeeltelijk toegewezen en werd de bestreden beslissing nietig verklaard voor zover de verplichting werd opgelegd om de invoerrechten en de btw te betalen aan de schatkist. Het beroep werd verworpen met betrekking tot de verplichting om, bij wijze van aanvulling, de accijnzen aan de schatkist te betalen.

Voor wat de betaling van de accijnzen betreft wordt in de uitspraak erop gewezen dat richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG lidstaten toestaat voorwaarden en beperkingen vast te stellen voor de vrijstelling van accijnzen. Dit volgt uit artikel 12, leden 1 en 2, van richtlijn 2008/118/EG en is in overeenstemming met het bepaalde in artikel 1, lid 2, van die richtlijn.

In overeenstemming met artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet dient voor de toepassing van de vrijstelling van accijnzen op accijnsgoederen die geleverd worden aan diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, conform lid 5 van genoemd artikel, de betaling voor de verkrijging van die goederen te worden verricht met niet-contante middelen. Aangezien in de onderhavige zaak de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van andere staten geen betaling aan verzoekster verrichtten voor de geleverde accijnsgoederen met niet-contante middelen, mocht de nationale belastingdienst de toepassing van de vrijstelling aan verzoekster weigeren.

- 5 Verzoekster heeft tegen de uitspraak van de Administratīvā rajona tiesa hoger beroep ingesteld voor zover daarin de door haar in eerste aanleg ingestelde vordering inzake de verplichting om accijnzen te betalen werd afgewezen, stellende dat genoemde rechter artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet onjuist had uitgelegd. Verzoekster onderbouwde deze stelling met de argumenten die zij in haar beroep bij de rechter in eerste aanleg had uiteengezet. Daarnaast benadrukte zij dat indien de vrijstelling van accijnzen slechts kan worden verkregen als kan worden aangetoond dat de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen daadwerkelijk hebben betaald voor de accijnsgoederen met niet-contante middelen, het onmogelijk zou zijn om deze vrijstelling toe te passen, aangezien verzoekster op het moment van indiening van de douaneaangifte niet kan weten of de ontvangers van de goederen deze al dan niet zullen betalen.
- 6 De nationale belastingdienst is van mening dat op grond van de accijnswet de accijnsgoederen altijd onderworpen zijn aan accijns, behalve in de uitzonderingsgevallen die de wetgever heeft vastgesteld. Die uitzonderingsgevallen zijn strikt. Om aanspraak te kunnen maken op de vrijstelling voor de geleverde accijnsgoederen, moet de marktdeelnemer kunnen aantonen dat hij recht heeft op die vrijstelling. Indien voor levering van de betreffende goederen geen betaling is verricht met niet-contante middelen of als de marktdeelnemer geen bewijzen kan verkrijgen en overleggen waaruit

ondubbelzinnig blijkt dat de goederen aan diplomaten zijn geleverd en dat ze zijn betaald met niet-contante middelen, zal de vrijstelling niet worden toegepast. Artikel 12, lid 2, van richtlijn 2008/118/EG bepaalt dat de vrijstellingen afhankelijk zijn van de voorwaarden en beperkingen die door de gastlidstaat worden vastgesteld. Als gevolg daarvan is de in artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet vastgestelde voorwaarde niet in strijd met de doelstelling van richtlijn 2008/118/EG.

Verzoekster is van mening dat de voorwaarde van artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet in strijd is met de doelstelling van zowel die wet als richtlijn 2008/118/EG, die erin bestaat om personen die binnen de respectieve werkingssfeer ervan vallen vrij te stellen van de verplichting om accijnzen te betalen.

In rechte

Toepasselijke regelgeving

Unierechtelijke bepalingen

7 Richtlijn 2008/118/EG

Artikel 1, lid 2: De lidstaten kunnen op accijnsgoederen nog andere indirecte belastingen met specifieke doeleinden heffen, mits daarbij de communautaire belastingvoorschriften inzake de accijns of de btw in acht worden genomen wat betreft de vaststelling van de maatstaf van heffing en de berekening, de verschuldigdheid en de controle van de belasting, met dien verstande dat de bepalingen betreffende vrijstellingen niet tot die belastingvoorschriften behoren.

Artikel 12, lid 1: Accijnsgoederen zijn vrijgesteld van de betaling van accijns wanneer zij bestemd zijn om te worden gebruikt in het kader van diplomatieke of consulaire betrekkingen.

Artikel 12, lid 2: De vrijstellingen zijn afhankelijk van de voorwaarden en beperkingen die door de gastlidstaat worden vastgesteld.

Lets recht

8 Accijnswet (beschikbaar op <http://likumi.lv/ta/id/81066-par-akcizes-nodokli>)

Artikel 7, punt 1: De accijns moet worden voldaan door de importeur.

Artikel 20, lid 1: Onverminderd de leden 2, 3 en 5 tot en met 11 van dit artikel, zijn accijnsgoederen vrijgesteld van de betaling van accijns wanneer zij worden geleverd:

- 1) aan diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen;

- 2) aan diplomatieke en consulaire medewerkers van diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, administratief en technisch personeel en gezinsleden van de in dit punt genoemde personen, mits zij geen Lets onderdaan of permanent ingezetene zijn. Wat het administratief en technisch personeel en hun gezinsleden betreft: eenmaal, gedurende de officiële aanstelling, voor de goederen die worden geleverd tijdens de eerste vier maanden te rekenen vanaf de datum waarop het Ministerie van Buitenlandse Zaken kennis heeft genomen van de aankomst van de betrokkene in de Republiek Letland voor diens indiensttreding;
- 3) aan internationale instellingen of aan diens vertegenwoordigingen, die als dusdanig zijn erkend door de Republiek Letland, binnen de beperkingen en onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij de internationale verdragen tot oprichting van deze instellingen of bij de vestigingsovereenkomsten;
- 4) aan het personeel van internationale instellingen of van de vertegenwoordigingen daarvan die een diplomatieke status hebben op het grondgebied van de Republiek Letland, mits ze geen Lets onderdaan of permanent ingezetene zijn;
- 5) aan de EU-instellingen, in overeenstemming met het Protocol van 8 april 1965 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen (Protocol E gehecht aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap);
- 6) aan de strijdkrachten van een staat die partij is bij het Noord-Atlantisch Verdrag (met uitzondering van de lidstaat waarin de accijns verschuldigd is), ten behoeve van deze strijdkrachten of het hen begeleidend burgerpersoneel of voor de bevoorrading van hun messes of kantines;
- 7) voor het verbruik in het kader van een overeenkomst gesloten met landen die geen lidstaat zijn of met internationale instellingen, voor zover een dergelijke overeenkomst wordt aanvaard of toegestaan op het gebied van vrijstelling van btw;
- 8) aan de strijdkrachten van het Verenigd Koninkrijk die op Cyprus zijn gestationeerd overeenkomstig het Verdrag betreffende de oprichting van de Republiek Cyprus van 16 augustus 1960, ten behoeve van deze strijdkrachten of het hen begeleidend burgerpersoneel of voor de bevoorrading van hun messes of kantines;
- 9) in overeenstemming met het Verdrag tussen de Republiek Letland, het Algemeen Hoofdkwartier van de Geallieerde Mogendheden in Europa van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie en de geallieerde Opperbevelhebber voor de verwerking van het Algemeen Hoofdkwartier van de Geallieerde Mogendheden in Europa van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, dat het Protocol van Parijs aanvult (hierna „Aanvullend Verdrag bij het Protocol van Parijs”):

- a) aan geallieerde hoofdkwartieren die in de Republiek Letland zijn erkend (hierna: „geallieerde hoofdkwartieren”),
- b) aan leden van een geallieerd hoofdkwartier of aan personen ten laste daarvan, mits ze geen Lets onderdaan of permanente ingezetene zijn.

Artikel 20, lid 2, punt 2: De in lid 1 van dit artikel genoemde personen kunnen onder de hierna volgende voorwaarden accijnsgoederen ontvangen die afkomstig zijn van belastingentrepots gelegen in de Republiek Letland:

- a) de afzender van de accijnsgoederen maakt gebruik van het document als bedoeld in bijlage II bij verordening nr. 282/2011 waarin wordt verklaard dat die goederen zijn vrijgesteld van accijns;
- b) de afzender van de accijnsgoederen stelt in overeenstemming met de regelgeving inzake het verkeer van bedoelde goederen een bewijsstuk op;
- c) de betaling voor de verkrijging van de accijnsgoederen wordt verricht met niet-contante middelen.

Artikel 20, lid 5: Accijnsgoederen die bestemd zijn om te voorzien in de behoeften van de in lid 1 van dit artikel genoemde personen en die worden ingevoerd op het grondgebied van de Republiek Letland uit landen die geen lidstaat zijn of uit het grondgebied bedoeld in artikel 2, lid 3¹, van deze wet teneinde deze in het vrije verkeer te brengen in overeenstemming met de douanewetgeving, zijn onder de volgende voorwaarden vrijgesteld van de accijns:

- 1) de afzender van de accijnsgoederen maakt gebruik van het document als bedoeld in bijlage II bij verordening nr. 282/2011 waarin wordt verklaard dat die goederen zijn vrijgesteld van accijns;
- 2) de betaling voor de verkrijging van de accijnsgoederen wordt verricht met niet-contante middelen.

Redenen om aan de uitlegging van de Unieregelgeving te twijfelen

- 9 In deze zaak staat vast dat verzoekster gedurende de aan de orde zijnde periode accijnsgoederen (alcohol en sigaretten) in douane-entrepots heeft aangegeven. Deze goederen waren gekocht bij het Britse bedrijf Duty free trading LLP en haar Letse filiaal, Duty free trading LLP, teneinde deze in het vrije verkeer te brengen bij diplomaten van verschillende staten en bij de vertegenwoordiging van de NAVO in Letland, onder toepassing van de vrijstelling van accijnzen. Voorts staat vast dat verzoekster gebruik heeft gemaakt van het document bedoeld in bijlage II bij verordening nr. 282/2011. Eveneens staat vast dat verzoekster bewijsstukken inzake de levering van de goederen aan diplomaten van verschillende staten en aan de vertegenwoordiging van de NAVO heeft verstrekt. Daarnaast staat vast dat de betaling voor de aan die personen geleverde accijnsgoederen aan verzoekster

werd gedaan door het Britse bedrijf Duty free trading LLP krachtens een overeenkomst van cessie.

Volgens de nationale belastingdienst is de accijnsvrijstelling echter niet van toepassing, aangezien op grond van artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet die vrijstelling slechts kan worden toegepast als de betaling voor de accijnsgoederen wordt verricht door de ontvangers van de goederen zelf met niet-contante middelen. In richtlijn 2008/118/EG wordt die voorwaarde niet gesteld.

- 10 Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie moet voor de uitlegging van een bepaling van Unierecht niet alleen met de bewoordingen van die bepaling rekening worden gehouden, maar ook met de context ervan en de doelstellingen van de regeling waarvan zij deel uitmaakt (arrest van 26 maart 2015, C- 556/13, EU:C:2015:202, punt 23 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Artikel 20, lid 1, van de accijnswet geeft in wezen de relevante bepaling van de richtlijn weer. Meer in het bijzonder zijn overeenkomstig artikel 12, lid 1, van richtlijn 2008/118/EG accijnsgoederen vrijgesteld van de betaling van accijns wanneer zij bestemd zijn om te worden gebruikt in het kader van diplomatieke of consulaire betrekkingen. In overeenstemming met de doelstelling van de accijnswet en richtlijn 2008/118/EG zijn aldus accijnsgoederen die gebruikt worden in het kader van diplomatieke en consulaire betrekkingen vrijgesteld van accijns.

Tegelijkertijd stelt artikel 20, lid 5, van de accijnswet aanvullende voorwaarden vast waaraan voldaan dient te zijn om accijnsgoederen die geleverd zijn aan de in de wet bedoelde personen, vrij te kunnen stellen van accijns. Meer in het bijzonder is het noodzakelijk te bewijzen dat voor die goederen is betaald met niet-contante middelen. Het is krachtens de accijnswet niet toegestaan om met contanten te betalen met het oog op de vrijstelling van accijnzen. Uit het door de nationale belastingdienst in deze zaak ingenomen standpunt valt voorts op te maken dat het onvoldoende is om aan te tonen dat de partijen bij de transactie voornemens zijn met niet-contante middelen te betalen, maar dat het ook noodzakelijk is om aan te tonen dat voor die goederen daadwerkelijk een betaling met niet-contante middelen heeft plaatsgevonden en dat die betaling is verricht door de personen aan wie de goederen werden geleverd. Aangezien voor de accijnsgoederen die aan de ambassades en consulaire diensten werden geleverd, krachtens een overeenkomst van cessie aan verzoekster werd betaald door het Britse bedrijf Duty free trading LLP en niet door de ambassades en consulaire diensten waaraan die goederen werden geleverd, is het volgens de nationale belastingdienst niet mogelijk om na te gaan of die ambassades en consulaire diensten bij de ontvangst van die goederen de betaling daadwerkelijk met niet-contante middelen hebben verricht.

- 11 Zoals reeds vermeld, stelt richtlijn 2008/118/EG voor de vrijstelling van accijns niet als voorwaarde dat voor goederen die geleverd zijn aan diplomatieke en

consulaire diensten met niet-contante middelen betaald is. Slechts het nationale recht stelt deze voorwaarde.

Eenzijds bepaalt artikel 12, lid 2, van richtlijn 2008/118/EG dat de vrijstellingen afhankelijk zijn van de voorwaarden en beperkingen die door de gastlidstaat worden vastgesteld. Door echter anderzijds in artikel 20, lid 5, punt 2, van de accijnswet de betaling met niet-contante middelen vast te leggen voor accijnsgoederen die aan ambassades en consulaire diensten worden geleverd en door voor deze goederen krachtens de genoemde bepaling de toepassing van de vrijstelling te weigeren, wordt niet voldaan aan de voorwaarde in richtlijn 2008/118/EG noch aan de voorwaarde in de accijnswet om die goederen vrij te stellen van accijnzen als ze geleverd worden aan ambassades en consulaire diensten. In dit verband dient in aanmerking te worden genomen dat de nationale belastingdienst niet betwist dat aan de overige voorwaarden uit de richtlijn en de accijnswet is voldaan, noch dat de accijnsgoederen daadwerkelijk aan de ambassades en consulaire diensten zijn geleverd.

Aldus bestaan er twijfels over de uitlegging van artikel 12, leden 1 en 2, van richtlijn 2008/118/EG.

12 [omissis] [procedurele argumenten uit het nationale recht]

[omissis] Op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie heeft [omissis] de Administratīvā apgabaltiesa

beslist

de volgende prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen:

- 1) Dient artikel 12, lid 1, van richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG aldus te worden uitgelegd dat accijnsgoederen die bestemd zijn om te worden gebruikt in het kader van diplomatieke en consulaire betrekkingen, vrijgesteld zijn van de betaling van accijns op voorwaarde dat is voorzien in de betaling van deze goederen met niet-contante middelen, dat de betaling feitelijk heeft plaatsgevonden en dat de daadwerkelijke ontvangers van de bedoelde goederen de betaling aan de leverancier hebben verricht?
- 2) Dient artikel 12, lid 2, van richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG aldus te worden uitgelegd dat de lidstaten voorwaarden en beperkingen kunnen vaststellen die in het kader van diplomatieke en consulaire betrekkingen de vrijstelling van accijns voor accijnsgoederen afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de koper van die goederen deze feitelijk heeft betaald met niet-contante middelen?

de behandeling van de zaak te schorsen totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

[*omissis*] [geen beroepsmogelijkheid]

[*omissis*] [handtekeningen en formaliteiten]